

Късче море

В студени дни и дълги нощи
във мислите си все пътувам
и сякаш аз живея още
в един старинен град.

Вървя по уличките стари,
където вятърът танцува,
море и лодки и рибари
са част от моя детски свят.

Спомени сини – красив епизод,
кратка въздишка и глътка живот,
спомени сини назад връщат ме пак.

Късче море още плиска се в мене,
бясно шуми или тайнствено стене,
то вечността е, а моето детство е миг.

Златист е кеят, пак е лято
и пак смутено ме целува
едно момче във тишината -
отдавна всички спят.

Вълните само шепнат нежно,
навярно, като мен пътуват
с една тъга, с една надежда,
с една любов към своя бряг.

Живко Колев